

Jestliže tedy žal. úřad vykládá spolupůsobení při udílení dovolených v § 12 zák. č. 67/25 stanovené ve smyslu spolurozhodování dvou rovnocenných činitelů, nedá se výklad tento ze zákona odvoditi, i bylo proto nař. rozhodnutí na tomto mylném výkladu zákona založené uznati nezákonným.

Pokud však žal. rozh. komise přiznala záv. výboru ještě další oprávnění tohoto obsahu, že případná ujednání mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci, podle nichž tito po dobu dovolené mají za zvláštní odměnu pracovati, vázána jsou na souhlas záv. výboru, není možno pro takovéto obmezení, které ostatně postihovalo by stejně jak zaměstnavatele, tak i zaměstnance, nalézt v zákoně sebe menší opory. Nař. nález není tedy ani v tomto bodě možno zákonem ospravedlniti, pročež slušelo jej podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 6383.

Dávky za úřední úkony: K praxi předepisování dávky za »vyjádření« min. sprav. stran vykonatelnosti čsl. exekučních titulů v cizině.

(Nález ze dne 10. března 1927 č. 1602.)

V ě c: Dr. Milan K. v N. (adv. Dr. Ondř. Spurný z Prahy) proti ministerstvu spravedlnosti o dávku za úřední úkony.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-li byla výnosem žal. úřadu z 27. října 1925 ve smyslu zák. ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních a odd. Ch. č. 5 saz. (příloha k vl. nař. z 18. června 1925 č. 163 Sb.) předepsána za vyjádření o zaručené vzájemnosti ohledně vykonatelnosti exekučních titulů čsl. a Spoj. Států Amerických dávka za úřední výkon ve výši 400 K. Rozklad st-lův, vytýkající, že nepodal dotaz v soukromé záležitosti, nýbrž že učinil pouze námět v zájmu veřejném, byl nař. rozhodnutím zamítnut, poněvadž žádal za sdělení, zda se Spoj. Státy Amer. se vyjednávají o vzájemné vykonatelnosti exek. titulů, a vyžádal si toto vyjádření o stavu vzájemnosti vůči Spoj. Státům Amer. se zřetelem na případné vymáhání své palmární pohledávky proti manželům Karlu a Adéle E. v Chicagu, takže sdělení o vzájemnosti bylo žádáno převážně v zájmu soukromém, na čemž nemůže nic měniti okolnost, že st-l současně upozornil, že by mělo býti zahájeno příslušné jednání se Spoj. Státy Amer.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 1 cit. zák. mohou za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, vedle státních kolkových poplatků, býti vybírány zvláštní dávky. Podle odst. 3 jest vláda zmocněna vydati o vybírání dávek dávkové řády, což se stalo zmíněným vl. nařízením. V sazebníku připojeném jako příloha k tomuto vl. nař. jest v odd. Ch. (obor min. spr.) pod č. 5 stanoveno, že možno za vyjádření vydané k žádosti strany o zaručené vzájemnosti předepsati dávku ve výši 25—500 K.

Stížnost směřuje proti předpisu dávky ve dvojím směru, jednak namítá, že v daném případě st-l žádost za takovéto vyjádření vůbec ne-

podal, jednak uplatňuje, že vyřízení min. není vyjádřením ve smyslu tohoto předpisu.

Nss neshledal stížnost ani v jednom ani v druhém směru důvodnou.

Pokud jde o námitku prvou, vytýká stížnost, že možno dávku vyměřiti jen, když by šlo o nějakou konkrétní záležitost, která by se u žal. úřadu projednávala. St-l jen mimochodem ve své žádosti uvedl, že má pohledávku proti osobám, bydlícím v Americe.

Tato námitka jest bezdůvodná. Podle uvedené sazební položky jest dávku platiti za vyjádření o zaručené vzájemnosti, podané k žádosti strany. Vyžaduje tedy tento předpis jedině, že bylo žádáno stranou za vyjádření o zaručené vzájemnosti a že úřad toto vyjádření vydal. Zdali u dotyčného úřadu se nějaká konkrétní záležitost projednává neb zdali strana ve své žádosti uvedla nějakou konkrétní záležitost, pro kterou ono vyjádření potřebuje, pro povinnost k placení dávky není rozhodným.

Lichou jest i další námitka stížnosti, že st-li byl znám právní stav ohledně vykonatelnosti pohledávek v Americe a že žádal pouze o sdělení, zdali se s Amerikou koná nějaké vyjednávání ohledně vykonatelnosti exekučních titulů čsl. Jest pravda, že st-l nežádal o vyjádření, zdali podle platného právního stavu jest ohledně Ameriky zaručeno vzájemné vykonávání exek. titulů. Žal. úřad však z tohoto důvodu dávku nepředepsal, nýbrž předepsal ji pouze za odpověď na dotaz, zdali se Spoj. Státy Amer. vyjednává o vzájemnou vykonatelnost exek. titulů. — — — —

Pojem »vyjádření o zaručené vzájemnosti« nevyklučuje pak, aby úřad mohl dávku za úřední úkon, t. j. za informaci dodanou straně o zaručené vzájemnosti požadovati i v tom případě, když strana nežádá o vyjádření o existenci nějakého ujednání, nýbrž o informaci o tom, zdali se nějaké vyjednávání v této věci koná, resp. zdali v dohledné době k němu dojde.

Na povinnosti dávkové nemohla nic měniti ani okolnost, že st-l ve svém podání, které zavdalo příčinu k vyměření dávky, učinil ve veř. zájmu námět, aby takovéto vyjednávání s Amerikou bylo po případě zahájeno, neboť byla-li v tomto podání, jak stížnost doznává, obsažena žádost za zmíněné vyjádření, pak jest lhostejno, zdali vedle toho v tomže podání učinil st-l nějaký námět ve veř. zájmu.

Stížnost vytýká konečně, že odpověď úřadu byla negativní a že proto pro st-le nemá žádného praktického významu. Avšak i tato okolnost jest pro dávk. povinnost bez významu, neboť nelze pochybovati o tom, že i takováto odpověď jest vyjádřením o zaručené vzájemnosti a zmíněné ustanovení saz. položky nepodává žádného podkladu pro to, že by dávková povinnost byla závislá na obsahu podaného vyjádření.

Č. 6384.

Pozemková reforma: I. K praxi zaopatření zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém podle § 75 zák. náhr. — II. Rozhodnutí stpů-u podle odst. 1 č. 3 § 75 zák. náhr. zakládá práva jenom pro dotčeného zaměstnance, nikoliv pro vlastníka.

(Nález ze dne 10. března 1927 č. 2421).